

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3822/06
01.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Гораном Јосифовим, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, кога по пуномоћју заступа АБ, адвокат, против тужене Војне поште 1099 Београд, ради поништаја решења Уп-2 бр. 104-2 од 12.7.2006. године, у предмету престанка професионалне војне службе, у нејавној седници већа одржаној дана 01.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Војне поште 1099 Београд, Уп-2 бр. 104-2 од 12.7.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Војне поште 7197 Ниш, пов. бр. 1064-5 од 22.6.2006. године, а којим је разрешен од професионалне војне службе са 14.7.2006. године.

Тужилац поднетом тужбом побија законитост оспореног решења туженог органа и у том смислу је навео да је законом прописано да лице за које је донет акт о престанку службе, а налази се на дужности, разрешава се од службе даном предаје дужности. Како је био лице на дужности а није предао дужност, то је предложио да суд тужбу уважи, поништи оба решења војних органа и списе предмета достави првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање.

Тужена Војна пошта у одговору на тужбу, остајући при разлозима из образложења оспореног решења предложила је да суд исту одбије.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку на основу члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног решења на основу члана 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења и списа предмета произлази да је тужена војна пошта одлуку као у диспозитиву истог донела са разлога што је оценила да је првостепени орган правилно поступио када је тужиоца разрешио од професионалне војне службе јер је 19.6.2006. године, наредба о престанку професионалне војне службе постала коначна у управном поступку, чиме су испуњени услови прописани одредбом члана 113. став 1. Закона о Војсци Југославије да професионалном војнику за кога се донесе акт о престанку службе, служба у Војсци престаје разрешењем.

Међутим, по налажењу Врховног суда Србије, овај спор се за сада не може расправи на основу чињеница утврђених у управном поступку због тога што су исте у битним тачкама непотпуно утврђене. Ово стога, што је пресудом Врховног суда Србије У. 3765/06 од 25.10.2007. године, уважена тужба тужиоца и поништено решење Војне поште 1099 Београд, Уп-2 бр. 82-2 од 19.6.2006. године, а којим је одбијена његова жалба изјављена против Наредбе команданта 186. техничког наставног центра, бр. 1065-1 од 22.5.2006. године, којим је тужиоцу престала војна служба због два пута узастопне неповољне оцене, с тим што ће од професионалне војне службе бити разрешен у складу са одредбама члана 113. ст. 2. и 4. Закона о Војсци Југославије. Имајући у виду да је коначни управни акт којим је тужиоцу престала професионална војна служба поништен и да је тужена војна пошта у поновном поступку дужна у свему да поступи по налозима из образложења наведене пресуде, то је тужени орган по налажењу овог суда погрешно оценио да је решење првостепеног органа правилно и на закону засновано. Ово стога што је одредбом члана 113. став 1. Закона о Војсци Југославије ("Службени лист СРЈ", бр. 67/93... 37/01 и "Службени лист СЦГ", бр. 7/05) прописано да професионалном војнику за кога је донесен акт о престанку службе, служба у војсци престаје разрешењем.

Због свега наведеног, надлежни орган ће у поновном поступку отклонити претходно наведене пропусте на које му указано овом пресудом и донети ново на закону засновано решење, при чему је везан правним схватањем и примедбама овог суд у погледу поступка из исте пресуде, на основу члана 61. Закона о управним споровима.

Са изнетог разлога, налазећи да су основани наводи тужбе да је оспореним решењем повређен закон на

штету тужиоца, Врховни суд Србије је, на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), у вези члана 38. став 2. истог Закона, решио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 01.11.2007. године, У. 3822/06

Записничар, Председник већа - судија

Горан Јосифов, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК